

**מישפחת זעפרן נחשבת רשמית
כמישפחה ברוכת-ילדים, אבל מחלה
תורשתית והתנכרות המוסדות הפכוה ל**

משפחת איוב, גבעת-אולגה

רק בזחילה

יכול יעקוב זעפרן, בן האחת-עשרה וחצי, לנוע ממקום למקום בדירת הוריו. אם לא יצוייד במכשירים אורטו-פדיים בעודימועד, יגיע במהרה למצב של שיתוק, שבו לא יוכל להתנועע בכוחות-עצמו.

מישפחת זעפרן, משכונת גבעת-אולגה א', חדרה, באופן סטטיסטי-עלפי נתוני מירשם התושבים, מישפחה ברוכת-ילדים. שישה ילדים, ארבעה בנים ושתי בנות. הגדול בן 14 וחצי. הקטנים: תאומים בני חמש וחצי. באופן רישמי, על-פי נתוני ליטכות-הסעד, זו אפילו אינה מישפחה במצוקה. האב, אברהם זעפרן (50), פועל-ניקיון במחלקת-התברואה של עיריית חדרה, מרי-וויח בממוצע כ-1600 ל"י נטו לחודש. האם, מסעודה, עובדת כפועלת-ניקיון ב"בית-הספר המקומי, מוסיפה כאלף ל"י נטו לתקציב-המישפחה החודשי. 940 ל"י נוספות לחודש מגיעות מקיצבת-הילדים של הביטוח-הלאומי. כיוון שאברהם לא שירת מעודו בצה"ל, ואיש מילדיו לא יר-

כה כנראה לשרת, נמנעת ממנו תוספת בסך של כ-600 ל"י לחודש, הניתנת ל-מישפחות מרובות-ילדים שאחד מבניהן שירת בצה"ל. אבל גם כך, מצליחים מסעודה ואברהם זעפרן לפרנס ב-3500 ל"י לחודש מיש-פחה בת שמונה נפשות. בקושי, אבל בלי תלויות. גם בלי שבייתות והפגנות. רישמית. באופן בלתי-רישמי, מישפחת זעפרן היא מישפחה מקוללת-בנים. ילדיהם של מס-עודה ואברהם זעפרן קוללו במחלה מיס-תורית חשוכת-מרפא, אשר הפכה את מישפחת זעפרן למישפחת איוב. הצרות החלו מתרגשות על המישפחה לראשונה לפני כשבע שנים, כאשר הבן הבכור, יצחק, או בן שבע וחצי, החל

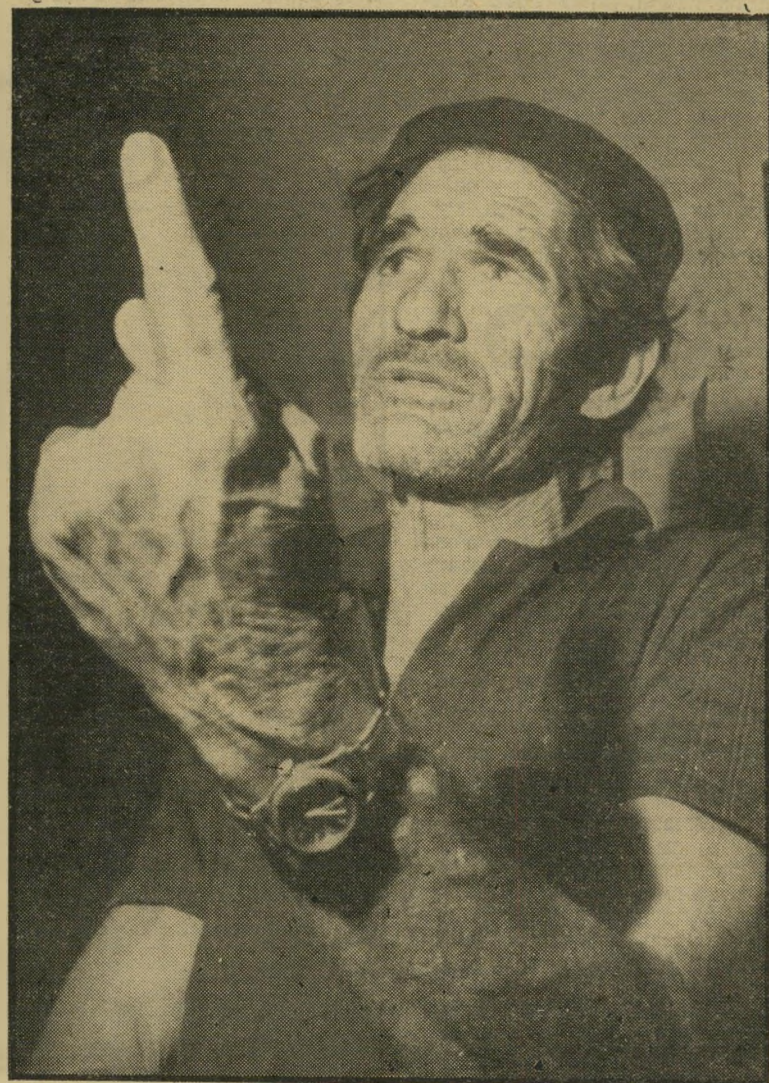

שלושת המשוחקים

אלה הם שלושת בניו הגדולים של אברהם זעפרן, יצחק, יעקוב ומאיר, שכבר נפגעו במחלת-השרידים הניונית, שהגבילה את כושר תנועתם. יצחק (טימין) הוא כבר משוחק לגמרי, אינו לומד, כי אין מי שיסיע אותו לבית-הספר. לאחיו צפוי גורל דומה.

מת. כעבור שנה וחצי הועברו לגיבעת-אולגה, שכונת-העולים הימית של חדרה. תחילה התגוררו במעברה, אחר-כך זכו בשיכון של חברת עמידר. הם חיו מיגיע-כפיהם, ומעולם לא נזקקו לסעד ותמיכה. עד אשר אובחנה מחלתו של יצחק, המכונה בשפה הרפואית P.M.D., זוהי מחלה תורשתית בדרך-כלל, המרי-פיעה לראשונה בגיל מתקדם ואינה נר-נתת לאבחנה מלידה. היא מתחילה בניוון חלקי השרירים, בקשיי הליכה, עד להת-

מתלונן על כאבים בגפיו. בדיקות הרופ-אים, וסימנים נוספים שנתגלו, העידו כי הוא נפגע במחלה המכונה "מחלת-שריי-רים ניונית". כאשר איבחנו הרופאים את סימני-המחלה אצל יצחק, לא אמר שמה של המחלה הריבה לאביו ואמו. שניהם עלו לארץ מאגאדיר שבמרוקו לפני 14 שנה, כשיצחק היה בן כמה שבועות. תחילה שוכנו בנצרת-עילית, שם זכה אברהם בתעסוקה כעובד-ייצור של הקרן-הקיי-

אצבע מאשימה

לעבר מוסדות-הסעד בעיריית חדרה, שהתעלמו ממצבם הקשה של ילדיו, לא הצליחו למצוא פתרון לבעיותיהם, מרים אברהם זעפרן, שהוא פועל-ניקיון בעיריית חדרה. **צילום: פטר פן**